

НЕ КЛЕЇТЬСЯ ДО КУПИ !

Білявий хлопець підростає,
Вже чуб він парубоцький має,
Смартфон в руках, усе прекрасно!
Та підійшов тут я невчасно...

Хлопчина згадує забуте,
Бо я спитав: □ А скільки буде,
Як сім на вісім перемножить?
Рукою чуба він тривожить,

Подумав, каже: □ Сорок вісім,
□ Авжеж, не сто □ кажу, □ й не двісті!
Сміюся □ він відчув не добре
І зникло щось в очах хоробре.

Я без ніякої сатири
Питаю ще: □ А як чотири
На сім помножити, признайся!
Не знав ніколи □ догадайся!

Білявий хлопець підростає,
Вже чуб він парубоцький має,
Але, немов маленький, квилить □
Не може множення осилить.

Дівчата поблизу стояли,

Але й вони не пригадали,
Таблицю множення забули,
Немов не вчили чи не чули.

Вже виріс парубок нівроку
І може зовсім без мороки
Табличку множення не знати,
В смартфоні теж є калькулятор!

То чи того дітей ми учим
Одинадцять років тягучих?
Товчем щодня, як воду в ступі,
А щось не клеїться до купи.

Дата написання вірша: 2021-01-13